

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De frequenti innouatione spiritus. 48

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

oro videlicet sanguine tuo & amara morte tua.
Rogo te domine Deus meus, ne in me pereat amarissima passio tua.

O dulcissime domine, tu es Deus meus. Ideo que te suppliciter oro, per diuinum ac sanctum nomen tuum, non mihi retribuas iuxta opera mea, sed secundum infinitam misericordiam tuam.

O dulcis domine, tu es pater meus, & ego, (licet indignus) sum filius tuus. Rogo proinde bonitatem tuam, o amantissime pater, da mihi per paternam fidelitatem tuam, sic me erga te habere, sicut decet bonum filium erga patrem suum, & fac me consortem hereditatis tuæ, quam hec peccatis meis perdi.

O dulcis domine, tu es Iesus, id est, saluator, qui non solum curare viuos, sed & mortuos saluare venisti. Rogo te vt omnes peccatores conuertere, & omnes in purgatorio detentas animas a pœnis omnibus absolueret dignetur, Amen.

De frequenti communionem spiritali & in nouatione spiritus. Cap. XLVIII

Quoniam quidem anima nostra sine spiritali & sacramentali communionem, diuina vita gratiæ viuere non potest, ideo sapienter per diem ac noctem dignissimum dominum corporis sacramentum desiderare debemus. Quatenus per illud in vitam gratiæ transformari valeamus, & spiritus noster per præsentiam gloriosi spiritus sui in diuina præsentia sua iugiter permanere, & anima nostra per præsentiam sanctæ animæ suæ ipsi obedire, ac denique per sacramentum gloriæ

LIBER III.

gloriosumque corpus suum, in vera puritate corpus nostrum conseruari possit. Saepius (inquam) per diem ac noctem ipsum spiritaliter suscipere desiderabimus. Et quidem in nocte cum conuersis peccatoribus voluntatem ac propositum habebimus vitam nostram corrigendi, & nobis ipsi moriendi. Quoties enim domino Deo nostro, & hominibus pro amore ipsius seruire proponimus, toties Deum spiritaliter sumimus. Mane sub missa cum sacerdote ac deuotis hominibus ipsum spiritaliter accipere desiderabimus, quatenus omnium bonorum operum, passionisque Christi participes efficiamur. In meridie cum amante anima, pra amore languente ac dicentet Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post voluptates seculi, sed a te solo refici & pasci merear. Quicquid enim initium aliquod habet essentiae suae, me satiare non potest. Post meridiem cum infirmis ac debilibus, quo infirma inde anima nostra refici ac refocillari queat. Ipse namque dominus ait: Nisi manducaueritis carnem filii hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Et rursus: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in illo. In coena, quando nimirum ipse seipsum nobis ex nimia charitate dedit, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur; & hic est sanguis meus qui pro vobis effundetur, teipsum ei vicissim offeras in vnione amoris illius, quo seipsum propter nos in manus inimicorum suorum tradidit, capi, ligari, flagellari, coronari, condemnari & crucifigi permisit, ac demum mortem amarissimam sustinuit: in

GG quo

MARGARITAE EVANG.

quo videlicet amore, & ego ipse viuere ac mori desidero, meque ipsum tradere in manus obedientiae ad omnem poenalitatem, inopiam atque contemptum. Denique cum tam praclarissimum intra nos bonum habeamus, animam nostram tam nobiliter reficiens, amoroſe amplectens, & in ſeſe tranſmutans, ac die noctuque diuinis inſpirationibus ſuis nos paſcere non ceſſans, ideo noſipſos ſæpius ei viciffim in vnione amoris cum ignitis ac amorofis aſpirationibus in hoſtiam laudis offerre debemus, ſpecialiter quando extrouerſionem aliquam ſentimus. Ipſe nancꝫ dominus ait: Conuertimini ad me, & conuertar ad vos. Et: Qui non eſt mecum, contra me eſt: & qui non congregat mecum, diſpergit. Ideoque o anima mea, ſemper vnum oculum tuum in Deum tuum, alterum vero in fundum defectuum tuorum dirige, obſeruans iugiter, quantum humana ſinit fragilitas, inclinatione cordis tui. Siquidem & magnus quidam magiſter aſſerit, quod quoties homo cum voluntate ſua reuertitur, & ſpiritum ſuum ſupra tempus in Dei ſpiritum eleuat, quicquid vnquam deperditum fuit, totum in momento recuperatur, adeo vt ſi hoc vel millies per diem facere poſſet, ſemper inno-uationem quãdam perciperet. Etenim in his internis operibus eſt verior ac intimior vnio, quae eſſe poſſit. Quando nancꝫ ſpiritus totaliter cum intimis ſuis ſeſe immergit, & liqueſcit in intimis Dei, tunc ibidem reformatur innouaturque, tantoque magis a ſpiritu diuino attrahitur ac tranſformatur, quanto magis interne ac ordinate proceſſit, & Deum ſuum in his ſemitis intime dilexit. Siquidem & ipſe Deus hic ita ſeſe animae lat-
gicit,

LIBER III.

igitur, quomodo sol splendorem suum aeri com-
municat, ipsum quasi totaliter in splendorem
transformando, ita ut differentiam lucis & ae-
ris nulla oculorum acies comprehendere, nul-
la discernere possit. Quis ergo discernere queat
diuinam, sublimem & supernaturalem hanc v-
nionem, vbi spiritus assumptus & in abyssum
sui principij est intractus? Plane si possibile fo-
ret spiritum in hac vnioe cernere, dubitaremus
vtique, vtrum Deus esset. In his intimis spiritus
noster semper ascendit & eleuat se supra se, adeo
vt nulla vnquam aquila tam alte contra solem
corporalem sese erexerit ac euolarit, nec ignis in
caelum conscenderit, quomodo hic spiritus con-
tra diuinam caliginem ascendit, prout sanctus
Iob innuit, dicens: Viro, cuius abscondita est
via, & circumdedit eum Deus tenebris, incom-
prehensibilitatis videlicet Dei. Ibi namq; trans-
cendit omnia, quae ascribi ei possunt, & omni-
no nominis, formae & imaginis sit expers, om-
nem (vt ita dicam) modum & essentiam tran-
scédens. Deniq; haec est essentialis introuersio, cui
mirum, in modum intempestae noctis silentium
suffragatur.

Qualiter nomen Dei cum reuerentia pro-
ferre debeamus. Cap. XLIX.

Q Vum praecipuum sit, ne nomen Dei in
vanū assumamus, ita, dominū alloquu-
turi, dicere debemus: O benedicte Deus.
Quod nimirum altissimum ac reuerendissimum
est nomen, quo ipsum exprimere possimus. O
namque dicitur ex diuinitatis admiratione. Siquis
de, o, sphaericae figurae existens, principio, sine fun-
ditur.

GG ij doq